

фінансово-кредитної інфраструктури. Доцільно сприяти збільшенню кількості об'єктів інфраструктури, а саме сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів, що забезпечить функціонування ринкової інфраструктури в інтересах сільськогосподарських товаровиробників, знижуючи при цьому вплив монополізованих переробних підприємств і торгово-посередницького бізнесу.

Інформаційні джерела:

1. Кузнецова Л.В. Банківський кредит як джерело фінансового забезпечення розвитку АПК України. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2014.
2. Саблук П.Т. Проблеми забезпечення доходності агропромислового виробництва в Україні в постіндустріальний період. *Економіка АПК*. 2008.

ФІНАНСОВІ ПОСЕРЕДНИКИ ТА ЇХ РОЛЬ НА ФІНАНСОВОМУ РИНКУ

Слепцова Ю.А., гр. ФН 4-2

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Г.С. Морозова**
Державний біотехнологічний університет

Розвиток фінансових відносин, підвищення ролі фінансового ринку в економіці та суспільному відтворенні неминуче призводить до збільшення і розвитку видів фінансових послуг. До недавнього часу провідну роль на фінансовому ринку відігравали комерційні банки, але наразі небанківські установи почали активно розвиватись та займати важливе місце серед учасників фінансового ринку.

Фінансові посередник – це юридична особа, яка на підставі ліцензії здійснює комерційну або посередницьку діяльність стосовно обігу приватизаційних паперів.

Діяльність фінансових посередників полягає в створенні нових фінансових інструментів. Фінансові інститути, які виконують посередницькі функції отримують прибуток за рахунок економії, що виникає за рахунок зростання масштабу операцій, здійснюючи аналіз кредитоспроможності потенційних кредиторів, розробку порядку надання позик і розрахунків за них, рівномірно розподіляючи ризики.

Діяльність фінансових посередників направлена на допомогу приватним особам, які мають заощадження, зробити їх капіталом та інвестувати у різні підприємства. Система спеціалізованих

посередників має можливість надати власникам заощаджень більші вигоди, ніж просто можливість одержувати відсотки на капітал.

Ступінь розвитку фінансового ринку характеризується кількістю фінансових посередників і їх різноманітністю, а також асортиментом фінансових послуг, які вони надають. При обслуговуванні учасників ринку одні фінансові посередники надають лише окремий вид послуг, який і визначає в цілому їх роль на ринку, а інші - широкий спектр фінансових послуг. Фінансові посередники також займаються:

- наданням послуг, пов'язаних з емісією фінансових активів та з їх обігом на вторинному ринку і одночасно забезпечують його стабільне функціонування;

- інвестуванням коштів у різні галузі економіки при емісії корпоративних цінних паперів та на кредитному ринку;

- залученням коштів для забезпечення потреб державного бюджету при емісії державних боргових зобов'язань та на ринку державного кредиту;

- отриманням прибутку за рахунок економії, що обумовлена зростанням масштабу операцій при аналізі кредитоспроможності потенційних кредиторів, розробці порядку надання позик і розрахунків за них;

- допомогою приватним особам, що мають заощадження, диверсифікувати їх (вкласти капітал у різні підприємства); система спеціалізованих фінансових посередників надає тим, хто має заощадження, більші вигоди, ніж просто одержувати відсотки;

- інвестуванням коштів юридичних і фізичних осіб у фінансові активи та вилучення їх з процесу інвестування на сегментованих ринках;

- наданням допомоги інвесторам на високорозвинених ефективних ринках у прийнятті зважених та оперативних рішень щодо інвестування коштів у фінансові активи та забезпечення реалізації цих рішень;

- забезпеченням ліквідності ринку під час здійснення не тільки оперативного інвестування, але й оперативного вилучення коштів інвесторами, тобто саме фінансові посередники дають інвесторам змогу в будь-який час вилучити кошти і в разі потреби знову інвестувати їх на більш вигідних умовах та інші.

Отже, фінансові посередники відіграють важливу роль у забезпеченні ефективного функціонування фінансового ринку. Розвиток інституційних інвесторів може мати позитивний вплив на економіку України через сприяння ефективному перерозподілу

капіталу та розширення пропозиції інвестиційних ресурсів. Також це має розширити можливості економічних агентів щодо залучення додаткових коштів для розвитку з одного боку та посилити стимули для їх ефективного використання з іншого.

Інформаційні джерела:

1. Еш С.М. Фінансовий ринок. Навч. посіб. 2-ге вид. – К.: Центр учбової літератури, 2011. 528 с.
2. Школьник І.О. Фінансові посередники та їх роль у розвитку фінансового ринку. Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України. 2007. Вип.22. С. 272-281.

ФОРМУВАННЯ МЕТИ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ БЕЗПЕКОЮ ПІДПРИЄМСТВА

Ставерський В.Д., гр. Ф-20м

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **В.М. Лачкова**

Державний біотехнологічний університет

Забезпечення належного рівня фінансової безпеки на всіх рівнях (національному, регіональному, підприємства, фізичної особи) – це гарантія незалежності держави та можливість уникнути настання негативних наслідків відкритості національної економіки, умова стабільності та ефективної життєдіяльності суспільства, досягнення ефективної взаємодії з міжнародними фінансовими та економічними інституціями. Вивчення практики управління фінансовою безпекою підприємств торгівлі довело, що актуальними залишаються питання теоретичного обґрунтування та методичного забезпечення системи фінансової безпеки підприємства в сучасних умовах господарювання, які характеризується динамічними змінами, циклічним розвитком економіки, нестабільним внутрішнім і зовнішнім середовищем.

На наш погляд, для визначення мети управління фінансовою безпекою підприємства необхідно розглянути підходи до формування змісту поняття «мета управління фінансовою діяльністю підприємства», оскільки управління фінансовою безпекою підприємства є підсистемою управління фінансовою діяльністю, отже її мета реалізується в тісному зв'язку з метою фінансово-господарської діяльності підприємства.

В економічній теорії зміст мети управління діяльністю, зокрема фінансовою, розглядається з позиції:

- 1) класичної теорії – максимізація прибутку підприємства;